

Quod in his constitutionibus ecclesiasticis talem fecerint dispositionem, quæ sine acri & exacerbato dominio obtineri non potest.

Quod, ad tollenda quædam incommoda, ecclesiam in tres Tropos *varia* dividendi modum elegerint, quum hac via ex iisdem principiis Tropi Sociniani, Pontificii, Mennonitici, Quakeristici & Separatistici, salva ecclesie in fundamentalibus unitate, æque facile possint constitui, uti ex parte jam in Pensilvania magno conatu, licet frustra, tentarunt.

Quod in horis ad aperienda animorum interiora indictis viam sibi in hac ecclesia ad ejusmodi cordium & rerum omnium scrutinia parent, quæ majorem, quam Pontificiorum auriculares confessiones, creant molestiam.

Quod academiæ speciem per prætensa Semina-ria forment, quorum usus longe patet lateque, aliis academiis malè adpergit tanta maculam, præcipue autem Theologiæ studiosis ad melioris vite studium excitatis suspicionem de ecclesie nostræ ministerio injicit, ab alienationem causatur & nauseam, ut amplius a partibus nostris stare recusent, ad hoc vero seminarium his aliisque rationibus impulsis magno numero & ad ingens ecclesiarum nostrarum detrimentum confluant, postea vero ad nostra ecclesiastica instituta reddantur inutiles.

Quod crebriores eorum in omnes partes emissiones stupendos excitant in ecclesiis evangelicis motus, quibus subinde major hominum numerus in consortium illorum trahitur, de quo nuperrime Theologus in Silesia celeberrimus ita ad certum quemdam retulit:

“ Quot fidiſſimorum hominum hac occasione, ab undique vagantibus Herrnhutanæ societatis